

KOMUNIKAT PRASOWY nr 197/22

Luksemburg, 8 grudnia 2022 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-460/20 | Google (Usunięcie linków do treści, która może okazać się nieprawdziwa)

Prawo do usunięcia danych („prawo do bycia zapomnianym”): operator wyszukiwarki powinien usunąć linki do informacji zawartych w treści, do której odsyłają te linki w sytuacji, gdy osoba żądająca ich usunięcia udowodni, że informacje te są w oczywisty sposób nieprawdziwe

Dowód taki nie musi jednak wynikać ze skierowanego do wydawcy danej strony internetowej orzeczenia sądowego

Dwoje członków kierownictwa grupy spółek inwestycyjnych zwróciło się do Google o usunięcie z listy wyników wyszukiwania, mającego za punkt wyjścia ich imiona i nazwiska, linków do pewnych artykułów, w których krytycznie odniesiono się do wdrażanego przez tę grupę modelu inwestycyjnego. Podnoszą oni, że te twierdzenia są nieprawdziwe.

Ponadto zwrócili się oni do Google o usunięcia z listy wyników wyszukiwania, mającego za punkt wyjścia ich imiona i nazwiska, ich zdjęć wyświetlanych w postaci miniatur („thumbnails”). Na liście tej wyświetlane były tylko te miniatury. Nie towarzyszyły im informacje składające się na kontekst publikacji zdjęć na stronie internetowej, do której odsyłały linki. Innymi słowy, przy wyświetlaniu miniatur nie wskazywano ani nie uwidaczniano w inny sposób pierwotnego kontekstu publikacji grafiki.

Google odmówiła spełnienia tych żądań, wskazując na kontekst zawodowy, w jaki wpisują się artykuły i zdjęcia, oraz twierdząc, że nie wie, czy informacje zawarte w tych artykułach są prawdziwe.

Rozpoznając tę sprawę niemiecki federalny trybunał sprawiedliwości zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie wykładni ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w którym zostało uregulowane m. in. prawo do usunięcia danych (zwane „prawem do bycia zapomnianym”), jak również o dokonanie wykładni dyrektywy w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych. Trybunał został poproszony o dokonanie wykładni tych aktów w świetle karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

W dzisiejszym wyroku Trybunał przypomniał, że prawo do ochrony danych osobowych nie jest prawem bezwzględny, lecz należy je postrzegać w kontekście jego funkcji społecznej i, zgodnie z zasadą proporcjonalności, dokonać jego wyważenia względem innych praw podstawowych. Ogólne rozporządzenie o ochronie danych osobowych przewiduje wyraźnie, że możliwość skorzystania z prawa do usunięcia danych jest wykluczona w sytuacji, gdy ich przetwarzanie jest niezbędne do skorzystania, między innymi, z prawa do wolności informacji.

Przysługujące osobie, której dane dotyczą, prawo do poszanowania życia prywatnego i prawo do ochrony tych danych osobowych są co do zasady nadrzędne wobec uzasadnionego interesu istniejącego po stronie internautów potencjalnie zainteresowanych dostępem do danej informacji. Niemniej równowaga między tymi prawami może być

uzależniona od szczególnych okoliczności danego przypadku, a w szczególności od charakteru tej informacji i od tego, jak istotna jest ona dla prywatności osoby, której dane dotyczą, oraz od publicznego interesu w dysponowaniu tą informacją. Interes ten może być z kolei uzależniony w szczególności od roli odgrywanej przez tę osobę w życiu publicznym.

Prawo do wolności wypowiedzi i informacji nie może jednak zostać uwzględnione w przypadku, gdy przynajmniej część informacji zawartych w treści, do której odsyłają linki, niemających nikłego znaczenia dla całokształtu tej treści, okaże się nieprawdziwa.

Co się tyczy, z jednej strony, **obowiązków ciążących na osobie, która żąda usunięcia linków** z uwagi na nieprawdziwość danej treści, Trybunał podkreślił, że to do niej należy wykazanie oczywistej nieprawdziwości zawartych w tej treści informacji lub tej części tych informacji, która nie ma nikłego znaczenia. Niemniej, aby uniknąć nakładania na nią nadmiernego ciężaru mogącego podważyć skuteczność (effet utile) prawa do usunięcia linków, winna ona przedstawić jedynie takie dowody, jakich przeprowadzenia można od niej racjonalnie wymagać. Osoba ta nie może być co do zasady zobowiązana do przedstawienia, na etapie przedsądowym, skierowanego do wydawcy danej strony internetowej orzeczenia sądowego, nawet jeśli dotyczy ono środków tymczasowych.

Co się tyczy, z drugiej strony, **obowiązków i odpowiedzialności operatora wyszukiwarki**, Trybunał uznał, że aby sprawdzić, czy, po ustosunkowaniu się przezeń do żądania usunięcia linków, dana treść może się nadal znajdować na liście wyników wyszukiwania przeprowadzonego za pomocą jego wyszukiwarki, musi on wziąć pod uwagę wszystkie wchodzące w grę prawa i interesy, jak również całokształt okoliczności danego przypadku. **Operator nie może jednak zostać zobowiązany**, celem ustalenia zasadności tego żądania usunięcia linków, **do odgrywania aktywnej roli w przeprowadzaniu dowodów opierających się na okolicznościach faktycznych, które nie znajdują poparcia w tym żądaniu.**

Tak więc, w przypadku, gdy **osoba, która zażądała usunięcia linków, przedstawi istotne i wystarczające dowody, odpowiednie do poparcia skierowanego przez nią żądania i świadczące o oczywistej nieprawdziwym charakterze informacji** zawartych w treści, do której odsyłają linki, **operator wyszukiwarki jest zobowiązany do uwzględnienia tego żądania.** A fortiori, ma to miejsce w przypadku, gdy osoba ta przedstawi stwierdzające to orzeczenie sądowe. Natomiast w przypadku, gdy nieprawdziwy charakter informacji zawartych w treści, do której odsyłają linki, nie wydaje się w oczywisty w świetle dowodów przedstawionych przez osobę żądającą usunięcia linków, operator wyszukiwarki, w braku takiego orzeczenia sądowego, nie jest zobowiązany do uwzględnienia takiego żądania usunięcia linków. Niemniej w takim przypadku osoba żądająca usunięcia linków może zwrócić się do organu nadzorczego czy też organu sądowego, aby organ ów przeprowadził konieczną kontrolę i nakazał temu operatorowi przyjęcie odpowiednich środków. Ponadto Trybunał nałożył na operatora wyszukiwarki wymóg, aby, w sytuacji, gdy został on poinformowany o prowadzeniu postępowania administracyjnego lub sądowego w przedmiocie treści, która może okazać się nieprawdziwa, skierował on do internautów ostrzeżenie w tym względzie.

Jeśli chodzi o wyświetlanie zdjęć w postaci miniatur („thumbnails”), Trybunał podkreślił, że wyświetlanie, po przeprowadzeniu wyszukiwania mającego za punkt wyjścia imię i nazwisko danej osoby, przedstawiających tę osobę zdjęć w postaci miniatur może stanowić **szczególnie poważną ingerencję w prawa do poszanowania życia prywatnego i do ochrony danych osobowych tej osoby.**

Trybunał stwierdził, że, w sytuacji, gdy do operatora wyszukiwarki skierowano żądanie usunięcia linków dotyczące zdjęć wyświetlanych w postaci miniatur, operator ten musi sprawdzić, czy to wyświetlanie zdjęć jest niezbędne do wykonywania przez internautów – potencjalnie zainteresowanych uzyskaniem dostępu do tych zdjęć – prawa do wolności informacji. W tym względzie to wkład w debatę publiczną stanowi czynnik o zasadniczym znaczeniu, który należy uwzględnić przy wyważaniu sprzecznych ze sobą praw podstawowych.

Trybunał wyjaśnił, że w związku z tym **należy dokonać odrębnego wyważenia sprzecznych ze sobą praw i interesów.** Z jednej strony, odrębnego wyważenia należy dokonać wówczas, gdy rozpatrywane są opatrzone

zdjęciami artykuły, które to zdjęcia, umieszczone w ich pierwotnym kontekście, ilustrują informacje podane w tych artykułach i wyrażone w nich opinie, i, z drugiej strony, odrębnego wyważenia należy dokonać wówczas, gdy na liście wyników wyszukiwania wyświetlane są w postaci miniatur zdjęcia poza kontekstem, w którym zostały one opublikowane na stronie internetowej, z której pochodzą. W ramach dokonywania wyważania w odniesieniu do zdjęć wyświetlanych w postaci miniatur Trybunał doszedł do wniosku, że ich **wartość informacyjna powinna być uwzględniana niezależnie od kontekstu ich publikacji na stronie internetowej, z której pochodzą**. Należy jednak uwzględnić wszystkie treści, które bezpośrednio towarzyszą wyświetlaniu tych zdjęć w wynikach wyszukiwania, i które mogą stanowić wyjaśnienie wartości informacyjnej tych zdjęć.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i streszczenie](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

